

Gibran Kahlil

Wasze Dzieci

Wasze dzieci nie są waszą własnością;
są synami i córkami samej mocy życia.
Jesteście ich rodzicami, ale nie stworzycielami.
Mieszkają z wami, a mimo wszystko do Was nie należą:
Możecie dać im swą miłość, lecz nie wasze idee
ponieważ one mają swoje idee.
Możecie dać dom ich ciałom,
ale nie ich duszom, ponieważ ich dusze mieszkają w domu przyszłości,
którego wy nie możecie odwiedzać
nawet w waszych snach.
Możecie wysilać się, by dotrzymać im kroku,
ale nie żądać, by byli podobni do Was,
ponieważ Życie się nie cofa,
ani nie może zatrzymać się na dniu wczorajszym.
Wy jesteście jak łuk, z którego wasze dzieci,
jak żywe strzały, zostały wyrzucone naprzód;
Strzelec mierzy do celu na szlaku nieskończoności
i trzyma cięciwę napiętą całą swą mocą,
żeby strzały mogły poszybować szybko i daleko.
Poddajcie się z radością rękom Strzelca,
ponieważ on kocha równą miarą i strzały, które szybują,
i łuk, który pozostaje niewzruszony.